
..Elionor d'Aquitània

Autor:

Data de publicació: 22-10-2014

Elionor d'Aquitània (1122 – 1204) va ser reina consort de França, reina d'Anglaterra i duquessa d'Aquitània per dret propi. Com a membre de la Casa de Poitiers, que governava al sud-oest i oest de França, va ser una de les dones més riques i poderoses de l'Europa Occidental durant l'Edat Mitjana.

Elionor d'Aquitània (1122 – 1204) va ser reina consort de França, reina d'Anglaterra i duquessa d'Aquitània per dret propi. Com a membre de la Casa de Poitiers, que governava al sud-oest i oest de França, va ser una de les dones més riques i poderoses de l'Europa Occidental durant l'Edat Mitjana.

Elionor d'Aquitània (Frederick Sandys, 1858)

Moltes llegendes van créixer sobre aquesta gran dama medieval, una d'elles, es representa en aquesta pintura de Frederick Sandys. L'artista representa la reina Elionor, en el laberint per trobar Rosamund Clifford amant del seu marit, Enric II d'Anglaterra, .

La llegenda d'Elionor i el laberint

La tradició diu que el rei Enric d'Anglaterra va construir per la seva amant una cabana de caça a Woodstock, Oxfordshire, on va aixecar un laberint perquè la seva dona no pogués seguir-lo ni descobrir les seves aventures.

Però finalment Elionor va aconseguir entrar al laberint. Per no perdre's portava a la mà un fil vermell (en l'esmentada pintura es pot veure a l'esquerra), que la va ajudar no perdre's fins arribar a trobar la seva rival. Un cop davant d'ella, la va obligar a triar entre una daga i una beguda; Rosamund va triar la segona opció i va morir enverinada.

La bella Rosamund (Joan William Waterhouse, 1917)

Qui era Elionor d'Aquitània?

Llegendes, a part, Elionor, va ser una de les mecenes més importants del seu temps per a les arts, especialment per als literats. També va dirigir exèrcits varies vegades en la seva vida i va participar en la Segona Croada.

Reina de França

Com a duquessa d'Aquitània, Elionor va ser la nòvia més desitjada d'Europa. Es va casar amb el rei Lluís VII de França i, com a reina de França, va participar en la fallida Segona Croada.

Anys més tard, el rei va demanar l'anul·lació del seu matrimoni, que finalment va acceptar ja que en els 15 anys de matrimoni havia tingut només dues filles i cap fill. Va deixar de ser la reina de França, les seves filles van conservar la seva legitimitat i la seva custòdia va ser concedida al rei de França, però les terres d'Elionor li van ser retornades.

Es creu que una pintura del castell de Chinon representa Elionor d'Aquitània en la croada.

Reina d'Anglaterra

Tan aviat com se li va concedir l'anul·lació del seu matrimoni amb Lluís VII, Elionor es va comprometre amb el duc de Normandia, que es va convertir en rei Enric II d'Anglaterra el 1154.

Enric era 11 anys més jove que ella i, durant els següents 13 anys, van tenir vuit fills: cinc nois, tres dels quals es van convertir en reis d'Anglaterra i tres filles.

També va caure en la desgràcia i fou regent d'Anglaterra

El 1166, el matrimoni d'Elionor amb Enric semblava haver-se tornat tens. El seu propi marit va ordenar la seva captura

el 1173 mentre era als seus territoris d'Aquitània, on havia residit des de 1168, segons es diu, per donar suport al seu fill Enric el Jove revolta contra el seu pare. Suport buscat pel propi fill del rei que va viatjar a París, primer per assegurar l'ajuda de Lluís VII de França i després la de la seva pròpia mare.

El 8 de juliol de 1174, Enric el Jove, que va mantenir la corregència amb el seu pare, i Elionor van partir cap a Anglaterra des de Barfleur. Tan aviat com van arribar a Southampton, Elionor va ser portada al castell de Winchester -o castell de Sarum- on va romandre en captivitat durant 16 anys.

El cas de Rosamund Clifford

La relació d'Enric II i Elionor no estava en un bon moment. A finals de 1166, el romanç d'Enric amb Rosamund Clifford havia estat donat a conèixer per tots les corts europees. Llegendes de vegades tenen certes parts de veritat. Rosamund Clifford (1150-1176), sobre-anomenada "La bella Rosamund", va ser una de les grans belleses del segle XII inspiradora de balades, poemes, històries i pintures.

L'havia conegut el 1166 i, tot i que el rei tenia moltes amants de les quals poc —o res— es coneixia per la seva discreció, va fer pública la seva relació amb Rosamund. Hi ha especulacions que podria haver-ho fet per provocar Elionor i buscar l'anul·lació del seu matrimoni.

Després de la mort de Rosamund el 1176, es va difondre el rumor de que Elionor l'havia enverinat (difícil ja que estava empresonada a Winchester). Enric estimava Rosamund i l'havia mantingut al monestir de Godstow, així que va ser enterrada allà. La història de la mort de Rosamund Clifford va ser transmesa durant generacions i gradualment s'hi van incorporar, invencions, detalls i dades falses que finalment van acabar en una coneguda llegenda de l'Anglaterra medieval.

Elionor es prepara per enverinar Rosamund, una pintura d'Evelyn De Morgan, il·lustrant un dels mites posteriors sobre ella

El fill Ricard, rei d'Anglaterra

Enric el Jove va morir l'estiu de 1183, durant la campanya contra el seu pare. Després de la seva mort, sent l'hereu legítim, els seus altres germans van lluitar entre ells per obtenir el seu tron. Enric II volia que Joan (el famós Joan sense Terra, el més jove del Plantagenet) fos el seu successor al tron, però Elionor (i els seus nobles) van donar suport a Ricard. El seu fill Godofredo va intentar recuperar la seva posició; Encara que era més jove que Ricard era més gran que Joan, però el 1186 una caiguda del cavall va acabar amb la seva vida.

Elionor, que va ser empresonada mentre els seus fills i el seu marit van morir, va passar el seu captiveri en diverses parts d'Anglaterra, fins i tot de vegades en algunes possessions de Normandia per calmar les polítiques de França. Durant el seu empresonament, Elionor es va tornar cada vegada més distant amb els seus fills, especialment Ricard, que sempre havia estat el seu favorit.

No obstant això, quan el 1189, Ricard el Lionheart, amb l'ajuda de Felip August de França, va enderrocar el seu pare, ascendint al tron com Ricard I, va ordenar l'alliberament de la seva mare. Aquest mateix any Enric II va morir al castell de Chinón.

Ricard y Felip de Francia, manuscrit francès del 1261. Bibliothèque Nationale de France .

Reina regent d'Anglaterra

Com reina vídua, Elionor d'Aquitània va actuar com a regent mentre Ricard participava en la Tercera Croada al costat d'un Consell de Regència. En aquella època (entre 1190 i 1194) fins i tot signava: "Elionor, per la gràcia de Déu, Reina d'Anglaterra".

Al tornar Ricard Encara es va veure embolicat en nombroses revoltes, especialment en els territoris normands continentals. En una de les campanyes de càstig va rebre una ferida de ballesta que va acabar amb la seva vida, el 1199. El seu germà Joan va ocupar el tron.

Relació d'Elionor d'Aquitània i el Regne de Castella

La seva filla, Elionor de Plantagenet, s'havia casat amb Alfonso VIII de Castella el 1170, a Tarazona. El 1199, en la treva signada entre Felip II de França i el rei d'Anglaterra, Joan, es va acordar que l'hereu de tron francès Louis, de 12 anys, es casaria amb una de les nebodes de Joan, filles de la seva germana Elionor, reina de Castella.

Per tal de triar entre aquelles princeses hispanes, Joan va demanar a la seva mare de 77 anys que anés a Castella per

elegir la futura reina de França.

Després d'algun altercat en territori normand, va creuar els Pirineus i passant per les terres de Navarra, va arribar a Castella a finals de gener de 1200. A la cort castellana hi va estar prop de dos mesos fins que va conèixer bé a les seves dues nétes solteres, Urraca i Blanca, i es va decantar per la petita, Blanca.

Blanca de Castella

Al març d'aquell any, va viatjar amb la seva néta de nou pels Pirineus. Fins que, a prop del riu Liria, confiar a Blanca a l'arquebisbe de Bordeus, qui es va fer càrrec de la seva escorta. Elionor estava exhausta d'aquell viatge i es va traslladar a Fontevraud, on va romandre.

Blanca, sens dubte, va heretar el caràcter seva àvia i va ser la reina de França més cèlebre de la història, regent del regne en tres ocasions, model de virtut règia i amb una habilitat política sense igual en el seu temps.

Mort d'Elionor

Va morir el primer d'abril de 1204 a l'abadia de Fontevrault, als 82 anys d'edat, i va ser sepultada allí mateix, al costat del seu espòs Enrique i del seu fill Ricard.

L'efígie d'Eleanor a l'abadia de Fontevraud

Bibliografia

Boase, Roger (1977). El origen y el significado del amor cortés: un estudio crítico

Sara Cockerill(2019). Elionor de Aquitania : Reina de Francia e Inglaterra, Madre de los imperios

Rachel A. Koestler-Grack (1973). Eleanor of Aquitaine: Heroine of the Middle Ages

Leonor d'Aquitània, la reina més poderosa del seu temps

Miquel Àngel Ferreira

5 minuts de lectura

Compartir

Facebook

Twitter

WhatsApp Telegram Compartir
per correu electrònic

18Leonor d'Aquitània (1122 – 1204) va ser reina consort de França i Anglaterra i duquessa d'Aquitània per dret propi. Com a membre de la Casa de Poitiers, que governava al sud-oest de França, va ser una de les dones més riques i poderoses d'Europa Occidental durant l'Edat Mitjana.

Leonor

d'Aquitània (Frederick Sandys, 1858)

Moltes llegendes van créixer sota els peus d'aquesta gran

dama medieval, una d'elles, es representa en aquesta pintura de Frederick Sandys. L'artista representa la reina Leonor d'Aquitània, esposa del rei Enric II d'Anglaterra, en el seu camí per conèixer l'amant del seu marit, Rosamund Clifford.

La
llegenda de Leonor i el laberint

La tradició diu que el rei Enric d'Anglaterra va construir per al seu amant una cabana de caça a Woodstock, Oxfordshire, abans de la qual va aixecar un laberint portentós perquè la seva dona no pogués seguir-lo ni descobrir les seves gelades.

Però finalment Leonor d'Aquitània va aconseguir entrar al laberint. Per no perdre's portava a la mà un fil vermell (en l'esmentada pintura ho podem veure a l'esquerra), que la va ajudar a arribar al seu rival. Un cop abans d'ella, la va obligar a triar entre una daga i una beguda; Rosamund va triar la segona opció i va morir enverinat.

El bell
Rosamund (John William Waterhouse, 1917)

Qui era
Leonor d'Aquitània?

Les llegendes, a més, Leonor, va ser un dels mecenes més importants del seu temps per a les arts, especialment per als literats. També va dirigir exèrcits diverses vegades en la seva vida i va participar en la Segona Croada.

Reina de França

Com a duquessa d'Aquitània, Leonor va ser la núvia més desitjada d'Europa. Es va casar amb el rei Lluís VII de França i, com a reina de França, va participar en la fallida Segona Croada.

Anys més tard, va buscar l'anul·lació del seu matrimoni. El rei finalment va acceptar una anul·lació, ja que el matrimoni de 15 anys havia tingut només dues filles i cap fill. Va deixar de ser la reinade França, les seves filles van conservar la seva legitimitat i la seva custòdia va ser concedida al rei de França, però les terres de Leonor de Aquitània van ser retornades a ella.

Es creu
que una pintura del castell de Chinon representa Leonor d'Aquitània en croada.

Tan aviat com se li va concedir l'anul·lació del seu matrimoni amb Lluís VII, Leonor es va comprometre amb el duc de Normandia, que es va convertir en rei Enric II d'Anglaterra el 1154.

Henry era 11 anys més jove que ella i, durant els següents 13 anys, van tenir vuit fills: cinc nois, tres dels quals es van convertir en reis d'Anglaterra i tres filles.

Caure en la desgràcia i regent d'Anglaterra

El 1166, el matrimoni de Leonor amb Henry semblava haver-se tornat tens. El seu propi marit va ordenar la seva captura el 1173 mentre era als seus territoris d'Aquitània, on havia viscut des de 1168, va dir, per donar suport al seu fill Enric el Jove revolta contra ell. Suport buscat pel propi fill del rei que va viatjar a París, primer per assegurar l'ajuda de Lluís VII de França i després la de la seva pròpia mare.

El 8 de juliol de 1174, Enric el Jove, que va mantenir la corregència amb el seu pare, i Leonor van partir cap a Anglaterra des de Barfleur. Tan aviat com van aterrar a Southampton, Leonor va ser portat al castell de Winchester -o castell de Sarum- i es va celebrar allà. Leonor romandrà en captivitat durant els propers 16 anys.

El cas
de Rosamund Clifford

La propietat més est d'Enric II i Leonor no estava en un caprici. A finals de 1166, el romanç d'Enric amb Rosamund Clifford havia estat donat a conèixer per tots els tribunals europeus. Llegendes, com es pot veure, de vegades tenen certes parts. Rosamund Clifford (1150-1176), sovint anomenat "La bella (fira) Rosamund", va ser una de les grans bel·leses de balades inspiradores del segle XII, poemes, històries i pintures.

L'havia conegut el 1166 i, tot i que el rei tenia molts amants dels quals poc —o res— era conegut per la seva discreció, va mostrar la seva relació amb Rosamund. Hi ha especulacions que podria haver-ho fet per provocar Leonor i buscar l'anul·lació del seu matrimoni.

Després de la mort de Rosamund el 1176, els rumors van difondre que Leonor l'havia enverinat (difícil de ser captiva). Henry estimava Rosamund i pagava el monestir de Godstow, així que va ser enterrada allà. La història de la mort de Rosamund Clifford va ser transmesa durant generacions i gradualment va incorporar dades falses, invents i detalls que finalment van acabar en una coneguda llegenda de

Elionor

es prepara per enverinar Rosamund, una pintura pre-estrella d'Evelyn De Morgan, il·lustrant un dels mites posteriors sobre ella

El seu

fill Richard, rei d'Anglaterra

Enric el Jove va morir l'estiu de 1183, durant la campanya contra el seu pare. Després de la seva mort, sent l'hereu legítim, els seus altres germans van lluitar entre ells per obtenir el seu càrrec. Enric II volia que Joan (el famós Joan sense Terra, el més jove del Plantagenet) fos el seu successor al tron, però Leonor (i els seus nobles) van donar suport a Richard. El seu fill Godofredo va intentar recuperar la seva posició; Encara que era més jove que Richard era més gran que John, però el 1186 una caiguda del cavall va acabar amb la seva vida.

Leonor, que va ser empresonada mentre els seus fills i el seu marit es van suïcidar, estava passant el seu captiveri en diverses parts d'Anglaterra, fins i tot de vegades en algunes possessions de Normandia per calmar les polítiques de França. Durant el seu empresonament, Leonor es va tornar cada vegada més distant amb els seus fills, especialment Richard, que sempre havia estat el seu favorit.

No obstant això, quan el 1189, Richard el Lionheart, amb l'ajuda de Felip August de França, va enderrocar el seu pare, ascendint al tron com Ricard I, va ordenar l'alliberament de la seva mare. Aquest mateix any Enric II va morir al castell de Chinón.

Ricardo

y Felipe de Francia, manuscrito francés de 1261. Bibliothèque Nationale de France .

Reina

regente de Inglaterra

Como reina viuda, Leonor de Aquitania actuó como regente mientras Ricardo participaba en la Tercera Cruzada junto a un Consejo de Regencia. En aquella época (entre 1190 y 1194) incluso firmaba: "Leonor, por la gracia de Dios, Reina de Inglaterra".

Aunque Ricardo regresó se vio envuelto en numerosas revueltas, especialmente en los territorios normandos continentales. En una de las campañas de castigo recibió una herida de ballesta que acabó con su vida, era 1199. Su hermano Juan ocupó el trono.

Su hija, Leonor de Plantagenet, se había casado con Alfonso VIII de Castilla en 1170, en Tarazona. En 1199, en la tregua firmada entre Felipe II de Francia y el ahora rey de Inglaterra, Juan, se acordó que el heredero del trono francés Louis, de 12 años, se casaría con una de las sobrinas de Juan, hijas de su hermana Leonor, reina de Castilla.

A fin de elegir entre aquellas princesas hispanas, Juan pidió a su madre de 77 años que viajase a Castilla para elegir a la futura reina de Francia.

Tras algún altercado en territorio normando, cruzó los Pirineos y viajó por las tierras de Navarra, llegando a Castilla a finales de enero de 1200. En la corte castellana estuvo cerca de dos meses hasta que conoció bien a sus dos nietas solteras, Urraca y Blanca, se decantándose por la menor, Blanca.

Blanca
de Castilla

En marzo de aquel año, viajó con su nieta de nuevo por los Pirineos. Hasta que, cerca del Loria, confió a Blanca al arzobispo de Burdeos, quien se hizo cargo como su escolta. Leonor estaba exhausta Eleanor de aquel viaje y se trasladó a Fontevraud, donde permaneció.

Blanca de Castilla, sin duda, heredó el carácter su abuela y será la reina de Francia más célebre de la historia, regente del reino en tres ocasiones, modelo de virtud regia y una habilidad política sin igual en su tiempo.

Muerte
de Leonor de Aquitania

Falleció el primero de abril de 1204 en la abadía de Fontevrault, a los 82 años de edad, y fue sepultada allí mismo, junto a su esposo Enrique y su hijo Ricardo.

La
efigie de Eleanor en la abadía de Fontevraud

Fuente

Boase, Roger (1977). El

origen y el significado del amor cortés: un estudio crítico de la beca europea Sara Cockerill(2019). Leonor de Aquitania : Reina de Francia e Inglaterra, Madre de los imperios Rachel A. Koestler-Grack (1973). Eleanor of Aquitaine: Heroine of the Middle Ages

Miguel Ángel Ferreiro Send an email 9 mayo 2020

5 minutos de lectura

Comparte

Facebook
Twitter WhatsApp Telegram Comparte
por Email

Comparte

Facebook
Twitter
LinkedIn
Tumblr
Pinterest
Reddit
WhatsApp Telegram Comparte
por Email

Misteriosos
hallazgos en una nueva cámara funeraria descubierta en Saqqara

La
"flauta de Divje Babe", el instrumento musical más antiguo del mundo

Artículos Relacionados

¿En cuantas ocasiones se enfrentaron
Nelson y Napoleón?

11 octubre 2020

El Castillo de Iznájar

18 agosto 2020

¿Qué fue la Declaración de Arbroath?

8 agosto 2020

Castilla contra Inglaterra:
Las dos Batallas navales de la Rochelle

26 mayo 2020

Popular
Recent

Les Républiques Maritimes Italianes

14 d'octubre de
2020

Un breu resum de l'Aeida, llibre a llibre

10 d'octubre de
2020

Els set savis de l'antiga Grècia

12 de maig de 2017

Las Republicas Marítimes
italianas

14
octubre 2020

¿En cuantas ocasiones se
enfrentaron Nelson y Napoleón?

11
octubre 2020

Breve resumen de la Eneida,
libro a libro

10
octubre 2020

Amazon Kindl
(pel·len)

Wifi,
retroil·luminat, impermeable, fins a 32GB

Seguir

·
261k
(A prop de 261k) Fans

·
29.211
Seguidors

·

©
Copyright 2020, ISSN 2530-4542 / SC 1701082276992 (TOLEDO-MADRID) Política de Privacidad según REGLAMENTO (UE) 2016/679 de 27 de abril Contacto: info@elretohistorico.com

.
[Facebook](#)

.
[Twitter](#)

.
[Pinterest](#)

.
[YouTube](#)

.
[Tumblr](#)

.
[Instagram](#)

.
[RSS](#)

[Botó de còpia de seguretat](#)

[Tancar](#)

[Facebook](#)
[Twitter](#)
[Pinterest](#)
[YouTube](#)
[Tumblr](#)
[Instagram](#)

Buscar:

Popular
Recent

Les Républiques Maritimes Italianes

14 d'octubre de
2020

Un breu resum de l'Aeida, llibre a llibre

10 d'octubre de
2020

Els set savis de l'antiga Grècia

12 de maig de 2017

Las Republicas Marítimas
italianas

14
octubre 2020

¿En cuantas ocasiones se
enfrentaron Nelson y Napoleón?

11
octubre 2020

Breve resumen de la Eneida,
libro a libro

10
octubre 2020

Amazon Kindl
(pel·len)

Wifi,
retroil·luminat, impermeable, fins a 32GB

Seguir

.
261k
(A prop de 261k) Fans

.
29.211
Seguidors

.
2.870
Subscriptors

Ús de cookies

Aquest lloc web utilitza cookies per millorar la política de
cookies de l'experiència de l'usuari. Llegiu la
nostra Política de Privacitat adaptada a la nova regulació gdpr.01/05/2018

Acceptar

Aviso de cookies

Alerta:

No podeu copiar contingut ni visualitzar l'origen

Cerrar

Buscar

Cerrar

Acceso

¿Has olvidado la contraseña?

Recuérdame Acceso

Recibe nuestras notificaciones